

въ темната земя. Алексáндръ повелѣлъ тамо да
 заведатъ кобилы, който имали малки кончета. О-
 ставели кончетата вѣнка, и влѣзли въ темнината
 съ кобилыте, и ходили извѣтре колкото 24: часо-
 ве. Алексáндръ рѣкълъ на войската си да Отсѣд-
 натъ и да зѣматъ Отъ прѣстѣта на Оная земя.
 Колкото зѣли, когато излѣзли, видѣли прѣстѣта чи
 была сѣ злато, и оукѣхарилисе, защото незѣли по-
 вече. Отъ тамо вѣрвѣлъ 4: дни, и срѣцналъ двѣ
 птичета челоуѣкосбразни, много хѣбави. Тѣи мѣ
 хоратѣвали съ челоуѣчески гласъ, и рекли: Алексан-
 дре, защо закачашъ Бога, и ще те са расѣрди да
 се изгѣбишъ на това пѣсто мѣсто сосъ сѣчката си
 войска. Направи това щото ти дѣмаме, вѣрнисе
 надѣри надѣсно, и иди послѣдовай пакъ Обыкновен-
 ните си бѣове, защото те чака царьо Индѣйскѣи да се
 вѣете. Алексáндръ ги послѣшалъ и се вѣрналъ на-
 дѣсно, вѣрвѣлъ 8: дни, и Отишалъ при едно Ѣзеро
 и Отворилъ колѣбыте си за да си починатъ: А
 поварите [магерите] закачели да гѣватъ, и натѣра-
 ли много сѣхы рѣбы въ Ѣзерото за да се истопатъ:
 а тѣи Оживѣвали, и вѣгали въ Ѣзерето. Але-
 ксáндръ като чѣлъ почѣдилсе, и се оуплашилъ. По-
 велѣлъ и искѣпаласе сѣчката войска съ конѣте си
 вѣтре въ Ѣзерето, и се оусѣлили Отъ многото трѣдъ.
 Отъ тамо вѣрвѣлъ 2: дни, и Отишалъ при друго
 Ѣзеро, коѣто имало вода сладка като захаръ. Але-
 ксáндръ влѣзналъ въ него да се кѣпи, и дойшла